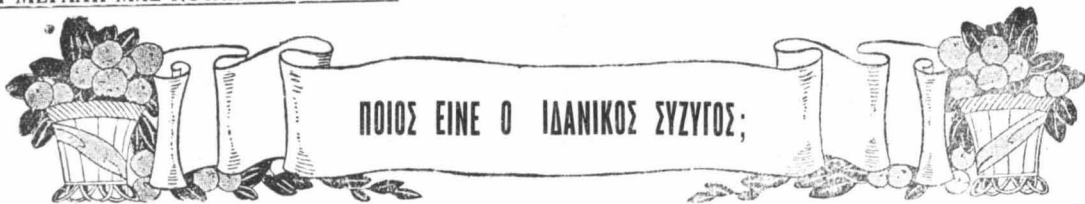

Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

ΤΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ Η ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΤΟΥ «ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ». ΠΩΣ ΘΕΛΟΥΝ ΤΟ ΣΥΖΥΓΟ ΤΟΥΣ. ΠΩΣ ΤΟΝ ΟΝΕΙΡΕΥΟΝΤΑΙ. ΥΠΕΡΑΝΩ ΟΛΩΝ Ο ΕΡΩΣ ! ΥΓΕΙΑ ΣΩΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΥΓΕΙΑ ΨΥΧΗΣ. ΤΑΥΤΟΤΗΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ. ΤΟ ΧΡΗΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑ. ΚΑΛΟΣ, ΩΡΑΙΟΣ, ΓΛΥΚΥΣ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ... ΑΝΔΡΑΣ ! ΓΑΜΟΙ ΕΞ ΕΡΩΤΟΣ ΚΑΙ ΓΑΜΟΙ ΕΚ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΟΣ. ΠΩΣ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΤΑΙ Η ΣΥΖΥΓΙΚΗ ΕΥΤΥΧΙΑ, ΚΑΠ. ΚΑΠ.

ΕΒΔΟΜΑΣ ΠΡΩΤΗ

Όπως είχαμε υποσχεθεί διά της παραλήψεως δημοσιευμένης αγγελίας μας, αρχίζουμε από σήμερα την δημοσίευση των απαντήσεων των άγνωστών μας στο ερώτημα που τους έθεσε το «Μπουκέτο» : «ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ ;»

Όπως γράφουμε και παραλήψεως, ή ωραιότερες πέντε απαντήσεις των άγνωστών μας στο τόσο ενδιαφέρον αυτό ερώτημα θα βραβεύονται. Δεν πρέπει λοιπόν να μείνει νεαρά δεσποινίς, Άτις ή επαχθιστοπούλα, που να μη στείλη την απάντησή της.

Μέχρι της στιγμής ελάβουμε σωρείαν απαντήσεων εν μέρους των άγνωστών μας άγνωστών. Αρχίζουμε λοιπόν κατά σειράν την δημοσίευσίν των.

Η δεσποινίς Βούλα Κ. Γερακάρη μιά απαντά πολύ-πολύ λογικά, σενά να μετρούμενα, σάν αληθινή κόρη ενήπιων και ενάρετων γονέων

Άγαπητό «Μπουκέτο», Η απάντησις στο ερώτημά σας δεν μπορεί παρά να είνε φυσικά έντελώς ύποκειμενική, ανάλογως των προτιμήσεων καθενός. Έγώ έχω τη γνώμη ότι στη σημερινή μεταπολεμική εποχή, που έχει χρεωκοπήσει κάθε ήθικη αξία και που ό νομιμσμός έχει τόσο ολέθρια επίδρασις, πρέπει να άποφεύγονται ή ακρότητες. Θέλετε τώρα την γνώμη μου ; Όπως θα ίδητε, δεν είμαι και πολύ άπαιτητική. Τον σύζυγό μου τον θέλω να είνε μορφωμένος, ευγενής στους τρόπους και με κάποια ύλική ανεξαρτησία. Πλούτη μεγάλα δεν έπιθυμώ, γιατί στον πλούτο δεν στηρίζεται ή ευ-

«Να ανέχεσαι τας συνεπείας του γάμου άνογγύστως !...»

τί ;» Κατά την γνώμη μου, ό γάμος από άγάπη, όταν γίνεται με πλήρη συναίσθησι του καθενός γι' αυτό που κάνει, όταν γνωρίζει καλά ό ένας τον άλλο, όταν αγαπούνται άμοιβαία και παραβλέπουν τά μικρά ελαττώματα και τίς αδυναμίες ό ένας του άλλου, ώστε να ζούν με πλήρη άμοιβαία, μπορεί να καταστή ήδεώδης κι' ευτυχισμένος. Άλλά μπορεί να είνε εξ ίσου ευτυχισμένος και ένας γάμος που δεν γίνεται από άγάπη, άρκει να συμβιβάζονται οι χαρακτήρες των συζύγων και να έχη έμπιστοσύνη και άφοσίωσι ό ένας γιά τον άλλον. Και τότε, σάν τώ χρόνω, επέρχεται και ή άγάπη.

Με άγάπη, «Έλλη Μιχαελιδάκη

Η δεσποινίς Α. Π., μιά γράφει : Κύριοι ένδιαφερόμενοι, Ό ιδεώδης, κατά την γνώμη μου, σύζυγος, είνε εκείνος ό όποιος θα ανέχεται τας συνεπείας του γάμου άνογγύστως. Ό δέ ευτυχέστερος γάμος είνε εκείνος, εις τον όποιον οι ένδιαφερόμενοι κατορθώνουν να μείνουν ίκανοποιημένοι, φιλοσοφούντες γιά τας δυσχερείας που θα συναντήσουν. Και τώρα, περιττών να σας φαλιζω με τά διατι και διότι, γιατί είνε γνωστόν ότι ό φιλοσοφών, με την αλήθη σημασία της λέξεως, πράγμα άπαραίτητο γιά τό γάμο, είνε και ό έντυχής. Α. Π.

«Δεν χρειάζεται να έχη περιουσία. Έχω εγώ !...»

Με έκτιμηση, Βούλα Κ. Γερακάρη

Κάπως σκετινó — με την αλήθεια — τό γραμματάκι της φίλης

Η ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΚΑΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ",

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ;...

Το μεγάλο όνειρο κάθε νέας ήταν πάντα η άποκατάστασις της. Κοπέλλες φτωχές και πλούσιες όνειρεύονται τον Ιδανικό νυμφίο, τον σύζυγο που θάρρη μία μέρα να τις πάρη, που θα γίνη ο σύντροφος της ζωής των, με τον οποίο θα διατρέξουν μαζί τον μακρυνό και δύσκολο δρόμο του βίου των. Τον σύζυγον αυτόν άλλες τον όνειρεύονται και τον θέλουν ώραίο και γοητευτικό, σαν το βασιλόπουλο του παραμυθιού, άλλες φρόνιμο και ενάρετο, άλλες έργατικό και δραστήριο, άλλες φτωχό, για να δημιουργήση μόνος του και με τη βοήθειά τους μία κατάστασι, άλλες πλούσιο, για να απολαύσουν μαζί όλες τις ηδονές της ζωής, άλλες ξανθό, άλλες μελαχρινό, άλλες ψηλόν, άλλες μέτριον κλπ. κλπ.

ΤΟ "ΜΠΟΥΚΕΤΟ"

Έχοντας ύπ' όψει του το μεγάλο αυτό όνειρο των δεσποινίδων, τους άνοιγει από σήμερα τις σελίδες του, για να διατυπώσουν σ' αυτές :

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ Ο ΙΔΕΩΔΗΣ. ΚΑΤΑ ΤΗ ΓΝΩΜΗ ΤΟΥΣ, ΣΥΖΥΓΟΣ, ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΕ, ΚΑΤΑ ΤΗ ΓΝΩΜΗ ΤΟΥΣ, Ο ΠΙΟ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ ΓΑΜΟΣ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ;

Το «Μπουκέτο» άρχίζει ήδη την δημοσίευσιν των άπαντή-

σεων των νεαρών αναγνωστριών του.

Η άπαντήσις αυτές πρέπει να είνε :

**ΣΑΦΕΙΣ
ΚΑΘΑΡΟΓΡΑΜΜΕΝΕΣ
ΟΧΙ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΕΚΤΕΝΕΙΣ**

Η πέντε έπιτυχέστερες εκ των άπαντήσεων, η πιό έξυπνες και η πιό λογοτεχνικά γραμμένες,

ΘΑ ΒΡΑΒΕΥΘΟΥΝ

Η πρώτη έπιτυχις άπαντήσις θα πάρη ως βραβείο ΕΝΑ ΕΚΛΕΚΤΟ ΑΡΩΜΑ (Ευρωπαϊκό) ΑΞΙΑΣ 400 ΔΡΧ. ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΟ ΚΟΜΜΗΤΗΡΙΟ ΧΑΜΑΡΑΚΗ.

Η δευτέρα ΕΝΑ ΡΟΥΖ ΧΕΙΛΕΩΝ ΑΞΙΑΣ 175 ΔΡΧ ΚΑΙ ΔΥΟ ΜΙΖ - ΑΝ - ΠΑΙ ΕΚ ΤΟΥ κ. ΧΑΜΑΡΑΚΗ.

Η τρίτη ΕΝΑ ΚΟΥΤΙ ΕΚΛΕΚΤΗΣ ΠΟΥΝΤΡΑΣ (Ευρωπαϊκής), ΑΞΙΑΣ 150 ΔΡΧ.

Η τετάρτη ΘΑ ΔΙΚΑΙΟΥΤΗ ΕΠΙΣΗΣ ΜΙΑΣ ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ ΔΩΡΕΑΝ ΣΤΟ ΚΟΜΜΗΤΗΡΙΟ ΧΑΜΑΡΑΚΗ.

Και η πέμπτη θα πάρη ΜΙΑ ΚΟΜΠΙΝΑΙΖΟΝ ΜΕΤΑΞΩΤΗ. Επίσης θα δημοσιευθούν η φωτογραφίες των δεσποινίδων που θα βραβευθούν.

Παρακαλούνται η άγαπητές αναγνώστριές μας να σημειώνουν στη γωνία του φακέλλου τη λέξι : «ΚΑΜΠΑΝΙΑ».

δεσποινίδος Α. Π. Τι έννοις άραγε με τη φράσι : «Ο σύζυγος πρέπει να άνεχεται τις συνεσις του γάμου άγνωστός;» Η φράσι αυτή λέει πολλά και τρομακικά και φοβερά. Είχε δικηο σινεπός ο σατογραφός μας κ. Γρηγόρης που έννευσιθη την δημοσιουμένην γελουογραφίαν από την έπισηθίν της δεσποινίδος Α. Π. Η γελουογραφία του είνουσι με άπό τις...συνεσις του γάμου, την όποιαν ο άτυχεστάτος σύζυγος...άνεχεται λίαν άγνωστός!..

Η δεσποινίς Σ. Φ. Γ., από τη ρωμαντική Καστέλλα, μάς γράφει :

Κύριε Άρχιουτάκτα,
Διάβασα τον διαγωνισμό που προκήρυξε το «Μπουκέτο», για τον Ιδεώδη σύζυγο, και σας στέλνω κι' εγώ τη γνώμη μου. Πρώτα - πρώτα στο έξωτερικό δεν θα σταματήσω καθόλου, γιατί αυτό δεν με ένδιαφέρει. Αυτό που θέλω, είνε ο άνθρωπος που θα γίνη άνδρας μου να έχη μείνει από μικρός χωρίς προστάτες και με οικογενειακά βάρη. Να έχη ριχτή στη βιοπάλη και με χιλίες στερησεις και βάσανα να γράση σε μία θέση που να του έπιτρέπει να ζή άνετα. Δεν χρειάζεται να έχη περιουσία (έχω εγώ!)... Θέλω, όταν σκέπεται το γάμο, να φαντάζεται άμέσως μια άνασταυτική πολυθρόνα, μαλακές παντούφλες και καλομαγειρευμένο φαί. Να είνε ύγιης σωματικώς και ψυχικώς και να μην ξεχνάη ποτέ πως τα παιδιά του θα τον έχουν ως ζωντανό παράδειγμα. Για να είνε επίσης ένας γάμος ευτυχισμένος, πρέπει η μόρφωσις και των δυο να μην έχη κολοσιαία διαφορά, τα γούστα τους να συνταυτίζονται, να μην έχου ποτέ παράλογες αξιώσεις και ίδιως η σύζυγος, ως προς το ντύσιμό της, να είνε υπομονετική, να κάνουν τέλος άμοιβαίες υποχωρήσεις και πάντα να συγχάιρον ο ένας τον άλλο. Τέλος, μία γυναίκα που άναπα τον άνδρα της, προσπαθεί να μαντέψη τις έπιθυμιές του, είνε καλή, γλυκεία, άφοσιωμένη, σκορπίζει στο σπίτι της τη χαρά, την έμφυτη κοκεταρία της και τη νοικοκυρωσίη. Ο άνδρας της θα είνε γι' αυτήν ο άρέντης, αλλά συνάμα και το...χαϊδεμένο της παιδί. Ε, λοιπόν, αυτός ο άνδρας θα βρη την ευτυχία που θα ζητήση από έναν άλλο άνδρα, άρκει να δίνη ως αντίλλαγμα λίγη αγάπη.

Σ. Φ. Γ.
Υ. Γ. — Σας ζητώ συγγνώμη που υπογράφω με τα άρκετικά μου, αλλά φοβόμυαι τα σχόλια των βικόν μου.

Η ίδια
Έναλλά, μάς άπαντά :

Άγαπητό «Μπουκέτο»,
Θαμνασία πράγματι από πάσης άπόψεως η Ιδέα σου, να σου γράψουμε πως έννοομει και φανταζόμεθα τον Ιδανικό σύζυγο. Σου άπαντώ λοιπόν κι' εγώ, ποιός, κατά την αντί-

ληψίν μου, είνε ο Ιδανικός σύζυγος, με την έξηγησιν όμως ότι ο σύζυγος αυτός θα είνε πάντα...Ιδανικός!

Κατά την γνώμη μου, λοιπόν, ο Ιδανικός σύζυγος, διά να είνε τοιοούτος, πρέπει να συγκεντρώνη τα καλύτερα προσόντα, τα όποια διαιρώ εις σωματικά και εις ψυχικά, η πνευματικά, διά την καλύτεραν κατανοήσιν, αλλά και διά την ευκολωτέραν διατύπωσιν. Σωματικώς, λοιπόν, εκτός βεβαίως από την άπαραίτητον ύγειαν και άρτιμέλειαν — όπως λέγουσ συνήθως και οι Ιατροί — πρέπει να είνε ηλικίας 24—27 έτων, ύψους 1.70 — 1.80 μ., μελαχρινός την όψιν και με μαλλιία μαύρα η καστανά, με χαρακτηριστικά έν γενει άδρά και να έχη όλα τα μελή και τα έξωτερικά κοσμητικά του προσώπου σύμμετρα και άρμονικά. Και αυτά με όσον άφορά τα σωματικά προσόντα. Ας έλθωμεν τώρα εις τα ψυχικά, διά τα όποια περισσότερο και κυρίως ένδιαφέρουμαι. Πρέπει λοιπόν ο Ιδανικός σύζυγος να είνε μορφωμένος, αλλά τόσοσ, όσον να μη είνε...άμόρφωτος, να είνε φιλόδοξος, φιλότιμος, ν' αγαπά την οικογένειάν του και το σπίτι του, να φροντίζει δι' αυτήν, όπως και διά τον εαυτόν του, να είνε φιλόκαλος και αξιοπρεπής, να είνε όχι πολύ σοβαρός, να κερδίζει εκ της τιμίας εργασίας του τόσα, όσα θα φθάνουν να ζή άνέτως και αξιοπρεπώς αυτός και η οικογένειάν του, και έν ένι λόγω τέλος να είνε τοιοούτος, ώστε να μη φθάνη εις ουδέν άκρον, αλλά να βαδίζει την μέσην όδόν, ητις είνε η άρετή, και να προσπαθή να παρέχη εις την οικογένειάν του όχι μόνον το έκ καθηκοντος πλέον και υποχρέωσσεως άπλώς ζην, αλλά, ει δυνατόν, και το εζ ζην.

Ός πλέον ευτυχισμένον γάμον θεωρώ εκείνον, ο όποιος γίνεται έξ άμοιβαίον έρωτος δύο προσώπων, των όποιον οι ψυχικοί χαρακτήρες συμπίπτουν και ταυτίζονται. Τουτό δε διότι τα δύο διά άμοιβαίον γάμον θεωρώ ως μίαν συνήθη έμπορικη σύμβασιν έξ ύπολογισμών, λίαν ταπεινών πολλακις, ύπαγορευομένην, του όποιου άμόφωτερα τα πρόσωπα ουδέν πολλακις το κοινόν έχουσ ίνα συνδέση αυτά, και τα όποια θεωρούν τον γάμον αυτόν ως μίαν ανάγκην πλέον, μίαν συνήθειαν, ως άναποφευκτόν τι, και τα όποια άρχίζουν μετά τον γάμον των να βαδίζουν ως πρόβατα επί σφαγής, έν άλλο τι δεν συμβή προηγούμενως, και τα όποια τέλος λαμβάνουσ αυτήν την άπόφασιν να έλθουν εις γάμου κοινωνίαν δηλαδή, διότι πιστεύουσ ότι αυτό είνε το περρωμένον και η τύχη των και ότι άν άλλως έκαμον, θα ήσαν πλέον δυστυχείς.

Με άπειρον έκτίμησιν.
Ντίνα Καλημέρη
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Άλλες άπαντήσις των αναγνωστριών μας.